

præsentationen, idet han kun betegnede den sidste, men ikke den første som gaaende i communal Retning. Han bemærkede, at den ene var en communal Behandling, hvorimod den anden var en juridisk Behandling, men herimod maa jeg paa det Allerbestemteste protestere. Jeg paastaar, at enhver Embedsmand, der staaer i Spidsen for en Communalbestyrelse og som i Sandhed har nogen Interesse for sin Commune, saaledes maa føle sig som Communens Embedsmand, at han vil opfatte de kommunale Forhold i fuldkommen ligesaa god og reen communal Aand som enhver af de Borgere, der deeltage i Communens Bestyrelse. Jeg skal dernæst med Hensyn til de forskjellige Indvendinger, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand, tillade mig at bemærke, at det jo netop er Hovedspørgsmålet med den Forandring, der skal foregaa saavel efter Mindretallets som efter Fleertallets Forslag, at de enkelte Medlemmer af Communalbestyrelsen ved Sagernes Forhandling komme til at staa som Ligeberettigede. Der spørges derfor ikke, af hvem Fleerheden bestaar, og derfor kan ogsaa det Tilfælde, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, indtræde, at en Majoritet i Magistraten, der ved at være enig med en Majoritet i Borgerrepræsentationen tidligere kunde skaffe en Beslutning Gjældighed, nu efter det nærværende Lovforslag ikke dertil vil være istand, naar Borgermesteren ikke er med i Majoriteten; men den ærede Rigsdagsmand har ved sin Betragtning af Lovforslaget, som det forekommer mig, ikke nødt taget Hensyn til den hele Stilling, som Borgermesteren erholder efter Lovforslaget. Denne Stilling er ligefrem begrundet i den Tilhynsret, han paa Statens Vegne har ligeoverfor Communen. Deri, at han har Ansvar for, at den Tilhynsret, som Staten tilkommer, bliver hævdet, ligger Grunden til, at hans Stilling i Communen maa være noget anderledes end de øvrige Magistratsmedlemmers og de øvrige Medlemmers af Communalbestyrelsen. Den Stilling, han indtager, er en dobbelt; paa den ene Side er han Statens Tilhynsmand og paa den anden Side er han Formand for og Medlem af den samlede Communalbestyrelse, men netop som Formand for Communalbestyrelsen og Statens Tilhynsmand maa han have en

anden Stilling end enhver Anden af Magistratsmedlemmerne, og naar den ærede Rigsdagsmand da spørger: Hvad skulle vi gjøre ved Raadmændene? saa maa jeg dertil svare, at dette altid har været et meget vanskeligt Spørgsmaal at faae besvaret; det har udfordret de meest gennemgaaende Studier at udfinde, hvori en Raadmands Forretninger bestaar. Jeg troer i det Hele taget ikke, at hele Raadmandsinstitutionen har svaret til det Siemød, hvori den blev oprettet i Aaret 1837 — den har bestaaet tidligere, men rigtignok under andre Forhold — men jeg troer, at der efter Lovforslaget, saaledes som det foreligger, ingen Vanskelighed vil være ved at udfinde, hvad vi her skulle gjøre ved Raadmændene. De skulle i den samlede Communalbestyrelse være ligeberettigede med de andre Medlemmer og ikke tilkomme en større Magt eller Myndighed end disse. Hvor der derimod er Tale om Sager, der ikke høre ind under Communens egen Afgjørelse, Sager, som skulle ind til høiere Autoriteter, med Hensyn til hvilke Magistraten har sit særskilte Votum, der behøve Raadmændene den samme Plads, de hidtil have indtaget, og denne Plads skal jeg ikke misunde dem eller foreslaae forandret. Naar den ærede Rigsdagsmand har talt om den gode Tilstand, der hidtil har været, hvor efter enhver enkelt Borgerrepræsentant skulde have Ret til at indgive et særligt Minoritetsvotum i en Sag, der havde været til Erklæring, da skal jeg bemærke, at det ikke er forekommet i min Praxis, at en saadan Ret har været benyttet; jeg vilde idetmindste paa det Bestemteste modsætte mig at modtage en saadan Erklæring. Naar en Forsamling under Et har vedtaget en Erklæring, det være den samlede Communalbestyrelse eller Borgerrepræsentationen, saa forekommer det mig i høieste Grad urigtigt, om man vilde modtage særskilte Vota fra enkelte Medlemmer, thi saa er det ingen Erklæring fra Borgerrepræsentanterne, men kun en Erklæring fra Hr. A. og Hr. B. etc. Jeg antager forøvrigt, at den ærede Ordfører tilstrækkeligt har besvaret de Erindringer, den ærede Rigsdagsmand er fremkommen med, og jeg skal derfor ikke længere opholde mig derved. Ligefom det paa den ene Side har været mig en noget blandet Glæde at høre den ærede